

šis atbalsts neatbilst Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētajām prasībām? Ja Tiesas atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, jālūdz šāda jautājuma interpretācija:

2) vai Akta par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem V pielikuma atbilstošajā daļā par konkurences noteikumiem ietvertais 1. punkta noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgais valsts atbalsts ir "jauns atbalsts" šā pielikuma 1. punkta otrās daļas nozīmē? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai šajā gadījumā šādam "jaunam atbalstam" ir piemērojami LESD 107. un 108. panta (EKL 87. un 88. panta) noteikumi par valsts atbalstu un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ noteikumi?

a) ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, ir vajadzīga atbilde uz šādu jautājumu: vai Pievienošanās akta V nodaļas 1. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentās valsts iestādes nevar uzsākt tāda valsts atbalsta, kāds ir pamata lietā, atgūšanu, pirms Komisijas lēmuma, kurā attiecīgais valsts atbalsts tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, pieņemšanas?

b) ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai *Varhoven administrativen sad* [Augstākajā Administratīvajā tiesā] iesniegtais Komisijas 2009. gada 15. decembra lēmums ir uzskatāms par negatīvu lēmumu attiecībā uz nelikumīgu atbalstu Regulas Nr. 659/1999 14. panta nozīmē?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 31. maijā — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-269/11)

(2011/C 232/31)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Lozano Palacios un M. Šimerdová)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, atļaujot saskaņā ar Likuma Nr. 235/2004 par pievienotās vērtības nodokli 89. pantu ceļojumu aģentūrām piemērot īpašo režīmu attiecībā uz ceļojumu aģentiem saistībā ar ceļojumu pakalpojumu sniegšanu personām, kas nav ceļotāji, Čehijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 306.-310. pantā noteiktos pienākumus;

— piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Čehijas Republikā PVN īpašais režīms attiecībā uz ceļojumu aģentiem, kas ir ieviests ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK 306.-310. pantu, ir piemērojams ne tikai attiecībā uz pakalpojumiem, kurus ceļojumu aģenti sniedz ceļotājiem, bet arī attiecībā uz pakalpojumiem, kurus sniedz personām, kas nav ceļotāji. Saskaņā ar Likuma Nr. 235/2004 par pievienotās vērtības nodokli 89. pantu Čehijas Republikā īpašais režīms ir piemērojams arī tad, ja ceļojuma pakalpojumu sniedz juridiska persona, kas šo pakalpojumu pārdod citiem ceļojumu aģentiem. Komisija uzskata, ka tas ir pretrunā Padomes Direktīvas 2006/112/EK 306.-310. panta noteikumiem, kuros ir paredzēts, ka īpašo režīmu ceļojumu aģentiem var piemērot tikai gadījumos, ja ceļojuma pakalpojums tiek sniegts ceļotājam. Komisijas viedokli apstiprina Padomes Direktīvas 2006/112/EK 306.-310. panta teksts un šo noteikumu mērķis.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. maijā iesniedza *Symvoulío tis Epikrateias (Grieķija) — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) u.c./Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon*

(Lieta C-271/11)

(2011/C 232/32)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulío tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Eftimiou, Eleni Saatsaki*

Atbildētāji: *Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon* (iekšlietu, valsts pārvaldes un decentralizācijas ministrs; satiksmes un komunikāciju ministrs; ekonomikas un finanšu ministrs)

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 2. pantu, kopā ar tās pašas regulas I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunktu un ņemot vērā to, kas noteikts I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B.102 c) punkta 1. apakšpunktā (1.1.-1.4. daļā, 1.6. daļā un 1.7. daļā) EADA Lēmumā Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. par attiecīgajiem līdzekļiem atbilstības panākšanai saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003, valsts likumdevējs, nosakot papildu pasākumus minētās regulas īstenošanai, var sadalīt gaisa kuģu pārbaužu darbu, lai apstiprinātu atbilstību spēkā esošajiem lidojumderīguma kritērijiem, starp vairākām inspektoru kategorijām/konkrētiem inspektoriem, no

- kuriem katrs ir atbildīgs par gaisa kuģa lidojumderīguma pārbaudi tikai attiecībā uz atsevišķu nozari. Konkrēti, vai Regulai Nr. 2042/2003 atbilst valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko ir ieviesti lidojumderīguma inspektori (*Airworthiness and Avionics Inspectors*), lidojumu darbību inspektori (*Flight Operations Inspectors*), pasažieru salona drošības inspektori (*Cabin Safety Inspectors*) un diplomu un licenču inspektori (*Licensing Inspectors*)?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, — vai Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ikvienam darbiniekam, kam uzticēts uzdevums veikt gaisa kuģa lidojumderīguma pārbaudi tikai attiecībā uz vienu konkrētu nozari, ir jābūt piecus gadus ilgi pieredzei visās jomās, kuru mērķis ir nodrošināt gaisa kuģa lidojumderīguma uzturēšanu, vai arī pietiek ar piecus gadus ilgu pieredzi attiecībā uz atsevišķiem uzdevumiem, kas viņiem uzticēti, un viņu specializāciju?
  - 3) Ja atbilde uz šo jautājumu ir tāda, ka pietiek ar to, ka personālam, kas veic pārbaudi, ir piecus gadus ilga pieredze attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas viņiem uzticēti, — vai valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, atbilstoši kurai lidojumderīguma inspektoriem (*Airworthiness and Avionics Inspectors*), kas ir atbildīgi par uzraudzību un kontroli pār navigācijas ierīcēm, tehniskās apkopes organizāciju, kā arī gaisa kuģu operatoru apstiprināšanu, saskaņā ar norādām, kas ietvertas ICAO rokasgrāmatā, dokuments 9760, ir jābūt vismaz piecus gadus ilgi pieredzei gaisa kuģu tehniskās apkopes darbnīcā un jābūt strādājušiem gaisa kuģu tehniskajā apkopē, atbilst Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunktam, saskaņā ar kuru personālam, kas veic kontroli, ir jābūt guvušam “vismaz 5 gadu pieredzi lidojumderīguma uzturēšanas jomā”?
  - 4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, — vai Regulai Nr. 2042/2003 atbilst valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko aeronavigācijas tehniskās apkopes licenču īpašnieki minētās regulas 66. daļas (III pielikuma) nozīmē ir pielīdzināti augstākās izglītības diplomu aeronavigācijas jomā īpašniekiem, nosakot, ka gan vieni, gan otriem ir jābūt pieredzei gaisa kuģu tehniskās apkopes darbnīcā, lai viņi varētu tikt sertificēti par lidojumderīguma inspektoriem?
  - 5) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunktu, ņemot vērā arī I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B.102 c) punkta 1. apakšpunkta 1.4. un 1.5. daļu EADA Lēmumā Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. par attiecīgajiem līdzekļiem atbilstības panākšanai saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003, piecu gadu pieredzē lidojumderīguma uzturēšanas jomā ietilpst praktiskā pieredze, kas, iespējams, gūta studiju laikā attiecīgā akadēmiskā grāda iegūšanai, vai arī tiek skaitīta tikai tā pieredze, kas gūta darbā, neņemot vērā studijas un tātad pēc studiju beigām un attiecīgā grāda iegūšanas?
  - 6) Vai saskaņā ar minēto Regulas Nr. 2042/2003 normu ar piecu gadu pieredzi lidojumderīguma uzturēšanas jomā tiek saprasta arī pieredze, kas senāk un pirms minētās regulas spēkā stāšanās gūta, iespējams, veicot gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes uzdevumus?
  - 7) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 2. apakšpunktu, lai aeronavigācijas tehniskās apkopes licences īpašnieks, kas minēts (Regulas Nr. 2042/2003 III pielikuma) 66. daļā, tiktu izraudzīts par inspektoru, viņam, pirms viņš tiek izraudzīts, ir jāsaņem papildu apmācība ar gaisa kuģu lidojumderīgumu saistītās jomās, vai arī pietiek ar to, ka viņš ir apguvis šo apmācību pēc sākotnējās atlases, bet pirms ir uzņēmis inspektora pienākumus?
  - 8) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 3. apakšpunktu, kurā ir paredzēts, ka personālam, kas veic pārbaudi, obligāti ir jābūt “oficiālai apmācībai aeronavigācijas apkopē”, var uzskatīt, ka šādi izglītībai atbilst valsts likumdevēja izveidotā izglītības sistēma, kurai ir šādas pazīmes: i) izglītība tiek piedāvāta pēc inspektoru sākotnējās atlases, pamatojoties vienīgi uz viņu formālo kvalifikāciju; ii) šī izglītība neatšķiras atkarībā no personu, kuras sākotnēji izraudzītas par inspektoriem, formālās kvalifikācijas, un iii) saistībā ar šo izglītības sistēmu nav paredzētas nedz audzēkņa vērtēšanas procedūras un kritēriji, nedz arī gala eksāmens, lai apliecinātu viņa atbilstību, tiklīdz viņš ir pabeidzis mācību programmu?
  - 9) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 4. apakšpunktu, kurā ir paredzēts, ka personālam, kas veic pārbaudi, ir jābūt “amatam ar atbilstošiem pienākumiem”, vieta hierarhijā ir saistošs nosacījums iespējai tikt sertificētam par inspektoru tādā nozīmē, ka iepriekšējās darbības gaitā ir jābūt strādājušam augstākā amatā, vai arī iepriekš minētā Regulas Nr. 2042/2003 norma, ņemot vērā arī EADA Lēmuma Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B.902 b) punkta 3. apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc personas sākotnējās izraudzīšanās par inspektoru, tai ir jāpiesūkst amats kompetentajā iestādē gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes jomā, kas ietver paraksta tiesības minētās iestādes vārdā?

10) Ja iepriekš minētās regulas I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 4. apakšpunkts ir jāinterpretē otrajā minētajā veidā, — vai saskaņā ar to var uzskatīt, ka regulai atbilst valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts, ka inspektora sertificēšana notiek viņa teorētiskās un praktiskās izglītības beigās, brīdī, no kura viņš var veikt gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes, viens pats parakstot dokumentus par pārbaudēm un radot saistības kompetentajai iestādei?

11) Tāpat, ja Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 4. apakšpunkts ir jāinterpretē otrajā no iepriekš piedāvātajiem veidiem, — vai tam atbilst valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko darbiniekam, kurš sākotnēji izraudzīts par lidojumderīguma inspektoru, prasība par iepriekšēju paaugstināšanu "augstākos amatos" un atbildīga amata uzņemšanas gaisa kuģu tehniskās apkopes darbnīcā" ir uzskatīta vienīgi par vēlamu?

12) Vai saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003, kurā nav noteikts, vai un ar kādiem nosacījumiem personām, kuras pirms tās spēkā stāšanās ir pildījušas tiešos inspektora uzdevumus attiecībā uz gaisa kuģu lidojumderīguma kontroli, ir tiesības turpināt pildīt šos uzdevumus arī pēc minētās regulas spēkā stāšanās, valsts likumdevējam bija jāparedz, ka personām, kuras šos uzdevumus veica minētās regulas spēkā stāšanās brīdī (vai, iespējams, pirms tam) ir no jauna automātiski jātiek sertificētām par inspektoriem, bez iepriekšējas atlases un vērtējuma procedūras, vai arī Regula Nr. 2042/2003, kuras mērķis ir uzlabot gaisa operatoru drošību, nevis nostiprināt iestāžu, kas pilnvarotas pārbaudīt dalībvalsts gaisa kuģu lidojumderīgumu, darbinieku profesionālās tiesības, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm vienkārši ir iespēja, ja tās uzskata to par lietderīgu, turpināt kā gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes inspektoros nodarbināt personas, kuras pildījušas to pienākumus pirms minētās regulas spēkā stāšanās, pat ja šīs personas neatbilstu minētajā regulā izvirzītajām prasībām, arī ņemot vērā to, kas šajā ziņā paredzēts EADA Lēmuma Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B. 902 b) punkta 4. apakšpunktā?

13) Ja tiktu atzīts, ka saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003 dalībvalstīm ir no jauna automātiski, bez atlases procedūras par inspektoriem jāsertificē personas, kuras pildījušas to uzdevumus pirms minētās regulas spēkā stāšanās, — vai pēdējai minētajai regulai atbilst tāda valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko ir paredzēts, ka, lai tās varētu tikt no jauna sertificētas par inspektoriem, šīm personām ir faktiski jāpilda inspektora uzdevumi nevis minētās regulas spēkā stāšanās brīdī, bet gan brīdī, kad ir stājusies spēkā attiecīgā valsts tiesību norma?

**Prasība, kas celta 2011. gada 9. jūnijā — Eiropas Komisija/
Grieķijas Republika**

(Lieta C-293/11)

(2011/C 232/33)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un C. Soulay)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piemērojot īpašu PVN režīmu ceļojumu aģentūrām gadījumos, kad pakalpojumi saistībā ar ceļojumu tika pārdoti personai, kas nav ceļotājs, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2006/112/EK (¹) 306.–310. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Direktīvā ietvertajam formulējumam lielākajā daļā no valodu versijām ceļojumu aģentūrām piemērojams režīms attiecas vienīgi uz pakalpojumiem, kuri tiek sniegti tieši ceļotājiem. Pat angļu valodas versijai, kurā vienā punktā ir izmantots vārds "pircējs" ("customer"), nebūtu jēgas, ja tā neattiektos vienīgi uz ceļotājiem. Tāds pats secinājums izriet, kopā aplūkojot visus saistītos noteikumus (sistēmiskā interpretācija). Arī vēsturiskās interpretācijas rezultātā ir izdarāms tāds pats secinājums, jo ar PVN direktīvu tikai ir kodificēta Sestā direktīva, negrozot tās saturu. Runājot par teleoloģisko interpretāciju, svarīgi ir ņemt vērā, ka nav atļauts atsevišķām dalībvalstu ceļojumu aģentūrām nodokli uzlikt dubulti (izņemot nodokļu atvieglojumus, ja ceļojumu aģentūrām piemērojams režīms tiek piemērots plaši). Atsevišķa dalībvalsts nevar labot kādu direktīvas trūkumu, ja tās teksts netiek grozīts oficiāli.

(¹) OV L 347, 11.12.2006.

**Prasība, kas celta 2011. gada 10. jūnijā — Itālijas Republika/
Eiropas Savienības Padome**

(Lieta C-295/11)

(2011/C 232/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāve, un S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome